

Læg til Lov af 10de April 1874 om Foranſtaltninger til at modarbejde den veneriffke Smittes Udbredelfe.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C. Sp. 225—26).

Der var til denne Behandling ſtillet følgende Vædringsforſlag:

Af Bajer og Trier:

Til § 1.

1) I 1ſte Linie ændres „Fruentimmer“ til „Kvindfolk“.

Vædtages dette, foretages ſamme Vædring i ſamme Paragrafs 2den Linie, i § 2, 3dje Linie, i § 3, 1ſte Stykkes 4de Linie, ſamt i 2det Stykkes 1ſte og 4de Linie.

2) I 1ſte Linie ændres „offenligt Hus“ til „Utgiftshus“.

Vædtages dette, foretages ſamme Vædring i § 2, 3dje Linie.

Til § 2.

3) I 3dje Linie ændres „Opſigt“ til „Tilſyn“.

Vædtages dette, foretages ſamme Vædring i § 3, 4de Linie.

Til § 3.

4) I 1ſte Stykkes ſidſte Linie ændres „Brod og Brød i 3 Gange 5 Dage“ til „ſædvanlig Fangekoſt i indtil 2 Maanedes“.

5) I 2det Stykkes 1ſte Linie ændres „foranævnte“ til „i forrige Stykke nævnte“.

6) I 2det Stykkes 2den Linie ændres „ſom“ paa begge Steder til „naar de“.

7) I 2det Stykkes 3dje Linie indſtydes „der“ foran „udſtænte“.

8) I 2det Stykkes 3dje Linie ſættes „“ efter „Drillevarer“, og Reſten udgaar.

Lovforſlagets Paragraffer og de dertil ſtillede Vædringsforſlag ſamt Lovforſlaget ſom Helhed lættes til Forhandling under eet.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Wagner): De Forandringer, der i Landſtinget ere foretagne i dette Lovforſlag, ere jo dels af formel, dels af reel Natur. Som det maatte vil erindres, beſtaar hele Lovforſlaget, ſaaledes ſom det forlod dette

Ting, i en Omredaktion af § 6 i Loven af 10de April 1874. I denne Lov faſttætted det ſom bekendt, at Fruentimmer under viſſe Betingelfer kunne blive undergivne Beſtemmelſerne i Politiregulativet, og ſaa ſluttede Paragraffen med følgende Sætning: „Dog kan det ikke paalægges hende at tage Ophold i et offentligt Hus, medmindre hendes ſenere Opførelſe gør en ſaadan Forholdsregel nødvendig.“ I Stedet herfor blev det nu foreſlaaet, at det ſidſte Punktum affattedes ſaaledes: „Dog maa det ingen Sinde paalægges hende at tage Ophold i et offentligt Hus“. Denne Indſkrænkning, ſom § 6 indeholder, og ſom tidligere var betinget, den blev alſaa ved Omredaktionen forandret til en abſolut Indſkrænkning, et abſolut Forbud, hvoraf atter fulgte, at Beſtemmelſerne i § 7, der henviſer til § 6, ligeledes vare undergivne ſamme Indſkrænkning. Man har nu oppe i Landſtinget — wiſt af hvilken Grund, hverken Betænkningen eller Forhandlingerne indeholde nogen Oplyſning i ſaa Henſeende — foretrukket at give denne Tanke Udtryk i et færliigt Lovforſlag, hvis § 2 udtaler: „Den ved § 6 i Lov 10de April 1874 om Foranſtaltninger til at modarbejde den veneriffke Smittes Udbredelfe hjemlede Myndighed for Politiet til at kunne paalægge et under dets Opſigt ſtillet Fruentimmer at tage Ophold i et offentligt Hus ophæves“. Jeg kan nu ikke ſkønne, at det i og for ſig er nogen videre heldig Forandring, ſom Landſtinget her har foretaget. Naar man ſer nærmere paa Tingen, vil det let ſes, at § 6 i Virkeligheden har indſkrænket en faktisk beſtaaende Myndighed ſnarere, end den kan ſiges at have hjemlet nogen ny Myndighed. Naar vi tænke os Paragraffens ſidſte Punktum bortfaldet, vilde Følgen deraf, efter den faktiſke Tilſtand, vi have haft før 1874, have været, at Politiet ikke blev udruſtet med mindre, men tværtimod med større Magt. Det vilde da have Magt til at indſpærre alle offentlige Fruentimmer efter ſit Forgodtbefindende. I det mindſte kan jeg ikke komme til andet Reſultat ved at underſøge Sagens Behandling i 1874. Under Forhandlingen gif man overalt ud fra, at ſaaledes ſom Lovforſlaget oprindeligt var affattet — hvor dette ſidſte Punktum ikke fandtes — maatte Politiet forudſættes at have den Myndighed over Fruentimmer, der vare undergivne Beſtemmelſerne i Regulativet, at de ubetinget og uden Betingelfer kunde indſpærres i Bordeller. Det fremgaar blandt andet ganſke tydeligt af Udvalgets Betænkning, hvor det hedder om den i § 4 — det er den nuværende § 6 — foreſlaaede tvungne Inddragning under de for den